

[Pelle Voigt]

mark i virkeligheden allerede har overladt sit forsvar til andre.

De forstærkningsaftaler, som er bundet til NATO's atomstrategier, til retten til at føre atomvåben ind på dansk område, er den væsentlige grund til disse voldsomme infrastrukturudbygninger, som man piber over udhuler det forsvar, som mere og mere er blevet reduceret til en ren og skær hotelreception for atomvåbenbærende forstærkninger udefra, og en hotelreception, som kunne drives væsentlig billigere, både i privat og offentligt regi, end det sker i dag.

Det, der er brug for, er en sikkerheds- og forsvarspolitik, der bryder med denne atomvåbenpolitik og går i gang med en omstilling af det danske forsvar i ikkeoffensiv retning. Det betyder, at man anvender de ressourcer, man har, effektivt til et områdeforsvar. Det betyder, at man er i stand til på én og samme tid at nedsætte forsvarsudgifterne, bidrage til den internationale afspænding og være med i den internationale udvikling, som vender sig imod en fortsat beroen på atomvåben, på kemiske våben og på bakteriologiske våben. Det ansvar og den opgave har Danmark, i hvert fald i et stykke tid, tilsyneladende overladt til andre, og det er trist. Det er også lidt komisk, men det gør det ikke mindre trist.

Det bedste, der kan ske i den situation, vi har bevæget os ind i nu, for alle parter, så vidt jeg kan se, er ikke, at man indgår det lidt komiske forsvarsforlig, der er lagt op til, hvor hr. Jørgen Estrup i tre år skal prøve at fundere over, hvad han skal stille op med fregatterne i mølposerne, og der skal foregå andre interessante betragtninger og diskussioner i den forsvarskommission, som vi i øvrigt synes tegner til at blive et spændende og interessant arbejdsredskab.

Det bedste var, hvis vi helt slap for at få et forsvarsforlig i disse tre år. Så kunne hr. Arne Melchior og fru Connie Hedegaard udkæmpe deres slag om, hvordan infrastrukturprogrammet skulle placeres. Så var det måske muligt at skaffe de værnepligtige et sygesikringsbevis, hvilket har været fuldstændig blokeret af dette forsvarsforligs voodoo i de sidste seks år. Så var helt enkle reformer, helt enkle tiltag for at forbedre folks almindelige arbejdsvilkår på arbejdsmiljøområdet osv. i forsvaret måske en mulighed, samtidig med at de perspektivløse slagsmål om, hvorvidt en kaserne skal ligge det ene

eller det andet sted, kunne udkæmpes mellem dem, der interesserer sig for det.

En diskussion om det politiske indhold, om et indhold imellem en sikkerhedspolitik og en forsvarspolitik, kan vi naturligvis ikke have med folk, der insisterer på, at forsvaret af Danmark i det store og hele skal varetages af amerikanske flyforstærkninger, af britiske amfibiestyrker og af den 9. amerikanske infanteribrigade. Alt andet er en smule glasur, der drysses på kagen, for at vi ikke får et for voldsomt og brat fald i de danske offentlige udgifter.

På den baggrund vil jeg godt fremlægge et alternativt forslag til den dagsorden, som Socialdemokratiet og regeringen har været enige om, fra denne debat begyndte, og som man i og for sig kunne have sparet os for adskillige timers debat om, hvis man blot havde enedes om i handling, ved at mødes i Forsvarsministeriet, at få klaret disse ting.

Jeg vil i den forbindelse sige, at jeg ville synes, det var godt, hvis vi slap for yderligere masekepi og komediespil, for i timevis at have disse diskussioner frem og tilbage, hvor folk lader som om og markerer, at de tilsyneladende går ind for det ene og det andet, når de i forvejen har indgået aftaler, som alligevel ikke lader sig rokke af hverken Folketinget eller nogen som helst andre. Jeg vil gerne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

- »Folketinget opfordrer regeringen til
- at arbejde for en omlægning af dansk forsvar i klar ikkeoffensiv retning,
- at sikre, at forsvarsudgifterne de nærmeste år ikke stiger,
- at fremlægge forslag om omfattende besparelser og rationaliseringer inden for forsvaret,
- at opgave ethvert forsøg på skjulte forhøjelser af forsvarsudgifterne ved overførsel af områder til andre ministeriers konti og
- at opgave forsøgene på at forringe forholdene for de værnepligtige.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 14).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.